

Formanden:

Jeg har endnu tre anmodninger om korte bemærkninger; den sidste er fru Lone Dybkjær.

Jeg henstiller til velvillig overvejelse, om vi dermed kunne afslutte denne række af korte bemærkninger, som nu er oppe på 21.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Nogle af de radikale bemærkninger kunne lyde, som om det var Det Radikale Venstre, der havde ført forhandlingerne. Men det er det altså ikke, skal jeg sige; det er udenrigsministeren.

Så kommer det lidt interessante, som fru Marianne Jelved er inde på, nemlig at fru Marianne Jelved åbenbart nøjagtig ved, hvad det er, folk siger nej til. Jeg har da en stor tanke om, at der er mange, der kan have sagt nej og vil sige nej, fordi de egentlig var enige med Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet og hele Folketinget i at sige: Forsvarspolitik skal ikke ind i denne traktat! Jeg er ked af, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre sammen med regeringen ændrede holdning og accepterede, at der kom forsvarspolitik ind i denne traktat. Det var mit råd og SF's råd til alle partier i Folketinget, at man ikke skulle give indrømmelser før Maastricht på dette område. Havde man stået fast før Maastricht, så var det jo ikke endt sådan med den aftale; så måtte forsvarsdiskussionen være ført et andet sted, f.eks. med de lande, der er i Vestunionen.

Så nu kan det være, at en række af vælgerne siger: Jamen egentlig er vi enige i det, som Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet, SF og hele Folketinget sagde for 4-5 måneder siden. Det er derfor, vi stemmer imod, for vi vil ikke binde os i en traktat, hvori der står noget om forsvarspolitik og sammenkobling til Vestunionen.

Så kan jeg ikke forstå, at Det Radikale Venstre ikke bagefter ville gå hen og forløse den situation og indfri de forventninger, der ligger fra den vælgergruppe. Og den tror jeg er ganske stor, for jeg tror netop, at det forsvarspolitiske samarbejde er noget, der bekymrer forfærdelig bredt i den danske befolkning.

Problemet er, at De Radikale, Venstre og Socialdemokratiet har sagt ja, før Maastricht-aftalen blev indgået. Men det er jo det, vælgerne har en mulighed for at underkende.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg er såmænd ene og alene kommet herop for at give en ros til De Radikales fru Marianne Jelved. Jeg synes, det blev sagt tydeligt og klart fra radikal side, at alt det SF-pjæt med genforhandlinger er der lukket for, det bliver der overhovedet ikke tale om. Der bliver helt præcist, som fru Marianne Jelved gav udtryk for, tale om, at den Union er og bliver stendød. Det synes jeg var meget fint og meget rigtig sagt, dér er De Radikale og Fremskridtspartiet for en gangs skyld helt enige.

Så vil jeg sige til regeringen, at jeg synes lige så godt, man kan begynde at klæde sig i tøjet til, at det bliver et nej til den Union, og jeg synes også, man lige så godt kan begynde at gøre sig sine overvejelser om, hvad man vil sige, når det nej kommer. Det er ikke, *hvis* det kommer, det er, *når* det kommer, og det ved vi det gør, for alt tyder på, at befolkningen bliver mere og mere skræmt fra dag til dag, også efter alle de mange vanvittige socialdemokratiske ting, der kommer frem om ekstra afstemning, og hvad ved jeg, alt sammen gjort for at vildlede befolkningen. Det bedste, man kan gøre fra jasigernes side, er at skabe usikkerhed i befolkningen, så er man helt sikker på, at nejsigernes tal vil stige fra dag til dag, fra uge til uge. Vent bare og se næste lørdag, når vi får en ny meningsmåling, så er vi måske oppe i nærheden af 50 pct., der siger nej til Unionen.

Man er ganske enkelt bange for, hvad det er, flertallet her i Folketinget vil lede befolkningen ud i. Man ved udmærket, at den union går ud på at flytte en lang række ting fra de nationale parlamenter til EF, og det har i realiteten ikke noget som helst med det handelsmæssige samarbejde at gøre. Man har haft skræmmende eksempler nok her i Folketinget som CO₂-afgiften og lign., hvor EF har blandet sig. Hvis vi går med i Unionen, bliver der en lang række yderligere ting, som EF blander sig i, med det resultat, at vi gang på gang skal stå ret for EF-Kommissionen. Det skal vi ikke lade os byde her i Danmark!

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Poul Nødgaard må jeg sige, at det faktisk er umuligt at gå ind i den dialog, hr.